

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๕๔๓ / ๒๕๔๙

เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๗๐๗ / ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๐ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๗๔ / ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เพิ่มเติม เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิก

๑.๑ คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๗๐๗ / ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๐ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๑.๒ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๗๔ / ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ เพิ่มเติม

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

๒. ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่นนอกจากที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้หัวหน้าด่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นผู้อนุญาต

๓. การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบมีอำนาจอนุญาตตามประเภทการตรวจลงตรา (VISA) ที่คนต่างด้าวได้รับ ดังนี้

๓.๑ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร (TRANSIT VISA) ให้อนุญาตไม่เกินสามสิบวัน

๓.๒ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภทอภัยาคัยไมตรี (COURTESY VISA) ให้อนุญาต ดังนี้

๓.๒.๑ กรณีคนต่างด้าวถือหนังสือเดินทางทูต หรือหนังสือเดินทางราชการ หรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติ ให้อนุญาตไม่เกินเก้าสิบวัน

๓.๒.๒ กรณีคนต่างด้าวเป็นพระราชอาคันตุกะ ราชอาคันตุกะ แยกของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๓.๓ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว (TOURIST VISA) ให้อนุญาตไม่เกินเก้าสิบวัน

๓.๔ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (NON-IMMIGRANT VISA) โดยมีรหัสกำกับตามวัตถุประสงค์ ให้อนุญาตไม่เกินหนึ่งปี

๓.๕ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภททูต (DIPLOMATIC VISA) ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๓.๖ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภทราชการ (OFFICIAL VISA) ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๓.๗ การอนุญาตตามข้อ ๓.๑ ถึง ๓.๖ นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อนุญาตได้เพียงครั้งเดียว .

๔. ในกรณีที่คนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองตามข้อ ๓ ได้อนุญาตไว้แล้ว ให้ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต ทั้งนี้ หากพิจารณาอนุญาตก็ให้อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่เป็นกรณีดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) ให้อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๔.๒ กรณีคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๓๔ (๗) ให้ อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเห็นสมควร

๕. คนต่างด้าวที่ได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา หรือเป็นบุคคลสัญชาติที่ได้ทำความตกลงให้ได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา รวมทั้งคนชาติของประเทศที่ขอรับการตรวจลงตรา ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง เมื่ออยู่ในราชอาณาจักรครบกำหนดแล้ว แต่มีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ต่อไปเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต ทั้งนี้ หากพิจารณาอนุญาตก็ให้อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

๖. อำนาจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ต่อไปในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามข้อ ๔ และข้อ ๕ นั้น ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะมอบให้ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ต่อไปก็ได้ โดยให้ขอรับความเห็นชอบจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก่อน

๗. ให้ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๘. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบระดับสารวัตร มีอำนาจออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

๙. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบระดับรองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ โดยให้มีอำนาจออกหมายเรียก หรือควบคุมผู้กระทำความผิด และให้มีอำนาจสอบสวนตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๙

พลตำรวจเอก

(โกวิท วิฒณะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ